

Nalijme si čistého vína, vyzývá umělecký kovář

6.1.2015

Křenovice – Tradice se musí udržovat, takže na přelomu roku redakce Vyškovského deníku Rovnost stejně jako v předchozích letech zamířila do Křenovic k uměleckému kováři Oldřichu Bartoškovi, aby se přesvědčila, k čemu pro letošek svým novoročním přáním vyzývá.

Opět se držel svého řemesla a pomocí hrnečku vybízí k tomu, abychom si s příchodem nového roku nalili čistého vína. Zatímco v minulých letech přemýšlel nad několika variantami, letos zůstal věrný prvnímu nápadu. „Bylo to hodně spontánní. Tentokrát mě letošní motiv napadl ráno u snídani. Pil jsem [čaj](#), trklo mě, že hrnek bude představovat jedničku a držadlo pětku,” říká Bartošek.

Vzhledem k velikosti železného přání je tvorba poměrně náročná i pro ostříleného mistra kovářského řemesla. Vytvořil jich znovu zhruba třicetku. „Dokonce jsme si s nimi přitukávali, kupodivu netekly. S kolegou jsme přání vyráběli asi čtyři dny. Už jsem mu říkal, že až jednou nebudu, tak v tom musí pokračovat. Je to taková radost, která trvá už od roku 1987, kdy jsem vyrobil spíš takový [dárek](#) v podobě malého svícnu. O rok později už šlo o oficiální péefko, jednalo se o kovadlinku,” připomíná kovář, jak se nápad přetavil v pravidelnou novoroční tradici. I ten je však ještě o něco starší.

První impuls už totiž přišel v roce 1984 na kovářském sjezdu na hradě Helfštýně u Lipníka nad Bečvou. „Tehdy nám do brněnské dílny právě od jedné organizátorky setkání došlo hezké papírové péefko s motivem čtyřlístku. Pár [let](#) to zůstalo jen u toho, že jsem výrobu přání z kovu odkládal. Až jsem před revolucí začal. Pak přibyl i doprovodný text,” vzpomíná mimo jiné také dělostřelec napoleonské sekce křenovické skupiny Buhurt.

Občas ho zaskočí nepříjemné aféry ve vysoké politice, jindy vychází z něčeho, co se má v následujícím roce stát. V doprovodném textu většinou adresátům fandí a drží jim palce. Jeho přání tak už pomáhala s nalezením správného směru, jindy společnost označil za nemocnou a nabídl jí plato s léky, inspirovat se nechal i třináctou komnatou. „Je nicméně stále těžší s číslicemi čarovat, protože přání už vytvářím řadu let," upozorňuje.

Netradiční přáníčka posílá hlavně rodině, přátelům nebo obchodním partnerům. V minulých letech směřovala i k několika osobnostem, výjimkou nebyla bývalá hlava státu Václav Klaus. Dílčí amnestií si to však u něho „rozházel".

Minulý rok si po pracovní stránce díky několika zajímavým zakázkám chválí. Podílel se na opravách vstupních bran kroměřížské zahrady nebo na restaurátorských pracích na známé brněnské Löw-Beerově vile. „Jednalo se o schodišťová i balkonová zábradlí, mříže na [oknech](#), venkovní [oplocení](#). Postavená je v secesním slohu, který je mi velmi blízký. Bohužel škoda některých předchozích neodborných zásahů. Co mám ovšem s loňským rokem hodně spojené, je výrazný nárůst byrokracie. Vypisujeme restaurátorské záměry, neustále jsou zápisy z kontrolních dní. Chápu to, ale je to čím dál horší," zdůrazňuje kovář.

Autor: Michal Kočí

Uveřejněno: 6.1.2015

Se souhlasem převzato ze serveru www.vyskovsky.denik.cz.